

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

STENOSEWEER.

In het belangwekkend artikel van collega KRAMER in dit *Tijdschrift* dd. 6 dezer wordt van een verklaring, op welke wijze de besproken weersgesteldheid tot het ontstaan van larynxstenose kan leiden, afgezien. Het lijkt mij niet te stoutmoedig, een verklaring te zoeken in de voor het „stenoseweer” kenmerkende eigenschap van een bijzondere *droogte van de lucht bij gelijktijdige afkoeling*. Terwijl in het algemeen bij warmer worden van de lucht de relatieve vochtigheid afneemt, en bij afkoeling grooter wordt, hebben wij bij dezen weerstoestand te doen met een inval van koude en tegelijk droge lucht uit de hogere lagen; de toch reeds geringe vochtigheid zal bij die daling en de daarmee gepaard gaande verwarming nog afnemen, terwijl dit nogeens opnieuw geschiedt, wanneer deze lucht in de verwarmde woningen op nog hooger temperatuur komt. Daar de heilzame werking van stoomen op de luchtwegen bekend is, behoeft het niet te verwonderen, dat droogte van de lucht, tezamen met afkoeling nadeelig werkt op het ontstoken slijmvlies.

Indien de arts deze weersgesteldheid kan herkennen, zal hij bij zijn verkouden patiëntjes uit voorbehoedend oogpunt op geregeld stoomen kunnen aandringen. Men kan op deze weersoort rekenen, indien na lauwen Z.W. wind met regen een tijdelijke opklaring volgt, waarna hagelbuien intreden, die plaats maken voor zeer helder, schraal weer met N. W. tot Noordenwind. In de weerberichten verneemt men dan, dat „de depressie aan haar achterzijde door krachtige drukverhooging wordt gevolgd.”

Op de weldadige werking van stoomen bij elke aandoening van de luchtwegen, die in het droge stadium verkeert, kan niet genoeg worden gewezen.

J. PINKHOF.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Voor de voetgangers. Het Hoogerhuis heeft zich erbarmd over de voetgangers. Een schoon „gebaar” (zooals dat tegenwoordig heet) van menschen, die doorgaans rijden. Lord DANESFORD heeft n.l. voorgesteld, dat van personen, die door auto's worden gekwetst, voortaan niet meer zal worden geëischt — willen zij schadevergoeding krijgen — dat *zij* nalatigheid of roekeloosheid van den auto-bestuurder bewijzen, want de verongelukte is slechts zelden in staat, de daartoe benodigde waarnemingen te verrichten, zeer zeker niet, als hij gedood wordt — maar dat omgekeerd de auto-bestuurder nalatigheid van de zijde van den voetganger moet bewijzen om vrij te blijven van schadevergoeding. Tot nu toe moet de voetganger zelfs bewijzen, dat aan zijn kant geen schuld was. De vertegenwoordiger van den minister van verkeer meende, dat het voorstel te verging, ten ongunste van den auto-bestuurder, maar wilde zich niet ertegen verzetten. Met 22 tegen 8 stemmen werd tot „tweede lezing” besloten (*Journ. Am. med. Ass.*, 9 Juli).

— **Honderdjarig bestaan der British Medical Association.** Het nummer van *The Brit. med. Journ.* van 23 Juli is voor een groot deel gewijd aan het honderdjarig bestaan der Association en geeft een terugblik op wat in de verlopen eeuw in de geneeskunst is bereikt en een levensschets van den stichter der Association Sir CHARLES HASTINGS.